Број: 112-01-[redacted]/2025-01

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Мирјане Пузовић и Драгице Вранић, чланова већа, решавајући по жалби [redacted], изјављеној преко адвоката [redacted], против решења председника [redacted]. године, на основу члана 142. и члана 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС“ бр. 18/16…2/23), у правној ствари престанак радног односа на одређено време, на седници одржаној [redacted].2025. године, донела је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ жалба [redacted] и **ПОНИШТАВА** решење председника [redacted]. године.

УСВАЈА СЕ захтев жалиље [redacted] за накнаду трошкова управног поступка на име састава жалбе од стране пуномоћника – адвоката, у износу од 49.500,00 динара.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем председника [redacted]. године, запосленој у [redacted], на радном месту судијски помоћник у звању саветник, престао је радни однос због протека времена на који је радни однос заснован.

Жалиља је преко пуномоћника [redacted] адвоката, изјавила жалбу због битне повреде правила управног поступка, повреде одредаба материјалног права, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, неправилне примене закона, другог прописа или општег акта, прекорачења границе овлашћења при одлучивању по слободној оцени и због тога што решење није донето сагласно циљу због кога је то овлашћење дато. Истакла је, да је првостепени орган у поступку доношења ожалбеног решења учинио битну повреду правила управног поступка те да није правилно утврдио чињенично стање, на основу чега је погрешно применио материјално право, јер није ценио да се жалиља у време доношења ожалбеног решења налазила на одсуству ради неге детета, па је донео решење супротно одредбама Закона о раду и то члана 187 који је императивне природе. Надаље је истакла да образложење треба да садржи разлоге због којих је орган одступио од решења која је доносио раније у истим ситуацијама и да ако је орган одлучивао по слободној оцени, образложење треба да садржи и пропис који га на то овлашћује, разлоге којима се руководио и са којим циљем је применио овлашћење да одлучује по слободној оцени. Предложила је да Жалбена комисија судова, усвоји жалбу, ожалбено решење поништи и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак, или исто преиначи у корист жалиље и обавеже првостепени орган на плаћање трошкова поступка у износу од 49.500,00 динара, на име састава жалбе.

У одговору на жалбу, првостепени орган је истакао да је жалиљи по сили закона престао радни однос на одређено време истеком времена на који је примљена, односно 20.12.2024. године када је суд донео решење којим је декларативно констатовао да жалиљи

престаје радни однос због протека времена на који је радни однос заснован, а да жалиља није одјављена са обавезног здравственог, социјалног и пензијског осигурања јер остварује право на зараду по основу одсуства са рада ради неге детета која се исплаћује из општинског фонда за развој детета.

Након оцене ожалбеног решења, навода жалбе, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова налази да је жалба основана и да првостепени орган није правилно применио одредбу члана 187. Закона о раду.

Наиме, из списа предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је жалиља решењем [redacted]. године примљена у [redacted] и у радни однос на одређено време, на радно место судијски помоћник, у звању саветника због повећаног обима посла, почев од [redacted]. године, а најдуже 6 (шест) месеци; да је након истека тог уговора о раду решењем [redacted]. године засновала радни однос на одређено време у истом суду, почев од [redacted]. године а најдуже 6 (шест) месеци; да се жалиља на основу Извештаја о привременој спречености за рад налази на боловању због одржавања трудноће почев од [redacted]. године и да јој је решењем председника тог суда [redacted]. године утврђено право на коришћење одсуства због трудноће и порођаја (породиљско одсуство) и одсуства са рада ради неге детета у укупном трајању од 365 дана, почев од [redacted]. године до [redacted]. године.

Закон о раду, у одељку 6. Посебна заштита од отказа уговора о раду, у члану 187. предвиђа у ставу 1: За време трудноће, породиљског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге детета послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду; у ставу 2: Запосленом из става 1. овог члана рок за који је уговором засновао радни однос на одређено време продужава се до истека коришћења права на одсуство; у ставу 3: Решење о отказу уговора о раду ништаво је ако је на дан доношења решења о отказу уговора о раду послодавцу било познато постојање околности из става 1. овог члана или ако запослени у року од 30 дана од дана престанка радног односа обавести послодавца о постојању околности из става 1. овог члана и о томе достави одговарајућу потврду овлашћеног лекара или другог надлежног органа.

Имајући у виду да је жалиља засновала радни однос на одређено време, да је у току трајања наведеног радног односа одсуствовала са рада због трудноће, да јој је решењем првостепеног органа од [redacted]. године утврђено право на коришћење одсуства због трудноће и порођаја (породиљско одсуство) и одсуства са рада ради неге детета у укупном трајању од 365 дана, почев од [redacted]. године до [redacted]. године, Жалбена комисија судова налази да је ожалбено решење ништаво, у смислу цитираног члана 187. став 3. Закона о раду.

Жалбена комисија судова налази да су без утицаја наводи из одговора на жалбу, да је ожалбеним решењем само декларативно констатовано да жалиљи престаје радни однос због протека времена на који је радни однос заснован, а да жалиља није одјављена са обавезног здравственог, социјалног и пензијског осигурања, јер иста остварује право на зараду по основу одсуства са рада ради неге детета која се исплаћује из општинског фонда

за развој детета, јер исти нису од значаја за оцену утврђивања права жалиље на продужење уговора о раду на одређено време, у смислу одредбе члана 187. ст. 2 Закона о раду.

Налазећи да радни однос на одређено време жалиље, по сили закона траје до истека коришћења права на одсуство, Жалбена комисија судова је применом члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку и члана 187. став 3. Закона о раду, одлучила као у ставу првом диспозитива, будући да је решењем [redacted]. године, регулисан радно правни статус жалиље.

Жалбена комисија судова, је на основу члана 87. став 3. Закона о општем управном поступку одлучила као у ставу другом диспозитива и жалиљи признала трошкове на име састава жалбе од стране пуномоћника - адвоката, у износу од 49.500,00 динара,

Упутство о правном средству:
Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а
-[redacted] – 2 примерка решења,
од којих један доставити пуномоћнику жалиље
-архиви